

porežejo in kratko časa na vročo železno ploščo podržijo, da se po vrhu nekoliko z ogeljem prevlečejo. Na to se dva zaboja na 2 centimetra debelo s suhim ogeljnim lesnim prahom nasuje. Na to ogljeno plast se položi plast na povedan način pripravljenih špargeljinov vendar tako, da se jeden drugega ne dotika. Med špargeljne in na nje se zopet natrosi ogeljnega praha nanj zopet naloži plast špargeljna in to tako naprej dokler zadnja plast ogeljnega praha vse špargeljnovne plasti po vrhu pokriva. Zaboje se slednjič zrakotesno zabije, t. j. s svinjcem zalije in na primernem mestu do porabe hranuje.

Pomoček proti tako imenovanemu hišnemu volku ali hišni gobi.

Hišni volk ali hišna goba le tam živi in raste, kjer so prostori z vlažnim in zaduhlim zrakom napolnjeni. Zato je prvi pogoj volka odpraviti skrb za dobro in izdatno prozračenje dotičnega prostora. Ko bi bilo mogoče vse ono, na katerem se je volk zaredil, odpraviti, bi bil volk najprej in najbolj čisto prežgan, ker pa to ni lahko mogoče, se mora volk postrugati in mesta, na katerih je sedel, z železnim vitriolom pomazati. Za zmirom pa tudi to ne pomaga.

Krmljenje mladih prasat.

Dokler prasci še pri starki sesajo, jim sploh druge hrane od maternega mleka ni treba. Proti koncu dojitve pa, da se prasci na drugo hrano privadijo, se jim sme že kaj drugega naprej postavljati in sicer mlačno kravje, mleko, pomešano z moko ali krupo. Ko se mladiči odstavijo, se ti pijači brez skrbi nekaj sladovnih klic primešati smeje, pa treba je gledati na to, da so te klice zdrave in ne plesnive ali nagnjite.

Sejmi. 12. jul. Planina, Rogatec, Šoštanj, 14. jul. Loče, 15. jul. Dobova, Rozalija, Zdole, 16. jul. Dobje, 17. jul. sv. Ana v Slov. goricah, Muta, sv. Filip v Beračah.

Dopisi.

Iz Konje. (K volitvam.) Blížajo se volitve volilnih mož za deželni zbor štajerski. V tem važnem času treba je, vsem Slovencem v našem okraji pojasniti in razkladati, kaj imajo storiti, ako hočejo izpolniti svojo dolžnost ne samo sebi v korist, ampak Slovencem sploh. Volitve volilnih mož morajo dokazati, da so si Slovenci zavedni, kaj pomenijo volitve in imajo biti živi izraz cele občine. Slovenske občine bodo volile samih narodnjakov, nemškutarske si izbrale nemčurjev, odpadnikov in takih mož, kateri par nemških besed slabo lomijo, da se jim vsak človek in posebno pošten Nemec mora

smejati in ki po tem takem kažejo, da radi v lastno skledo pljuvajo. Takih občin je v konjiškem okraji sicer malo, alj nemškutarji se še zmirom preveč gibljejo, in trebalo bode, da se tem sovražnikom slovenskega naroda jedenkrat izdatno pod nos zakadi. Nemškutarji le na svoj hasek in dobiček gledajo, za blagor kmeta jim ni mar, temveč si prizadevajo na vse kripje, kako bi kmeta do golega izlekli. Če se kmetu hudo godi, mislijo ti poštenjaki, da je zdaj čas, se obogatiti, ker se kmet v takih zadregah najlože odere. Takih ljudi se mora Slovenec bati in braniti, ter kolikor mogoče se jim izogniti. Tistim ljudem pa, ki se od negatov pustijo slepariti, jih za to še hvalijo, in se jim še prilizujejo, tem moramo reči, da so si sami krivi, če jim hudo gre. Nemškutarji in liberalci nam očitajo, da z duhovščino držimo; res je, da rodoljubne za kmete vneta duhovnike ljubimo, pa slovenski duhovniki se tudi v obče s kmetom radi pečajo, ga ljubijo in se za njegov blagor potežajo; duhovniki so izobraženi ljudje, ki kmetu vendar svetovati morejo. S takimi ljudmi Slovenec mora iti in z njimi držati. In glejte! Če nek slovenski duhovnik odpadne in liberalcem pristopi, kako ga ti hvalijo, mu roke poljubijo. Taki je za nemčurje pravi mešnik, taki je beli golobček! Hvala Bogu! da jih je malo takih. Liberalci in nemčurji našim poslancem očitajo, da so oni krivi, da kmet mora toliko davkov plačati. Mislimo, da med nami ni takega neumnega kmeta, ki bi tako laž verjel. Da bi naši poslanci veselje imeli, ubogim kmetom davke nalagati, to je tako neslana bedarija, da človek osupne, ako bere in čita, da nemškutarji hočejo slovenskega kmeta splasiti, če mu take oslarije vrivajo. Slovenski kmet dobro ve, zakaj se davki povikšajo, on vé, da so zlasti na štajerskem do sedaj celih 23 let v Gradei večino imeli ne naši, ampak nemški liberalni poslanci ter deželne stroške od 860.000 fl. napeli do 4.500.000 fl. Naši poslanci so le zavirali, a celo zavreti niso mogli, ker jih je premalo bilo. Letos utegne tega konec biti, ker je upanja, da pridejo slovenski poslanci z nemškimi konservativci do večine. In ta nova večina utegne nas pogina rešiti in pridni slovenski kmet bo v kratkem čutil, da se mu dobri časi bližajo. — Koga bomo toraj volili? Samo neustrašljive narodnjake, katerim nemškutarji in liberalci nikakor upljivati ne morejo; volili bomo može, katerih se nemškutarji še lotiti ne upajo, može, katerim se nemškutarji izognejo, ker vedó, da se s takimi za nemškutarijo nič opraviti ne da. Volili bomo samo odločne, zavedne, neustrašljive može, katerim je ponos, da so Slovenci. Špodrinoti hočemo tiste, ki se v solnci nemčurskem tako radi grejejo. Slovenski rodoljubi konjiškega in

vsakega drugega slovenskega volilnega okraja! Preberite ta članek vsak po dvakrat in večkrat. V njem je zapisana sama gola resnica; postopajte v tem resnem času možato, ne dajte se slepariti in kaŝito svetu, da ste vredni sinovi majke naše Slave, pokaŝite, da ste vrli Slovenci!

Iz Celjske okolice. (Občinske volitve) bodo 23., 24. in 25. julija. Radovedni smo, kaj bojo zdaj pred temi občinskimi volitvami storili nemškutarji v Celji in v celjski okolici. Zadnjokrat, ko so se bliŝale občinske volitve, so hoteli nemškutarji preplašiti nas slovenske volilce s tem, da so dve toŝbi vložili pri sodniji zoper najboljše in najpoštenejše moŝe v Celji in okolici. Mislili so si, zviti nemčurji: „Če bojo občanini zvedeli, da so njihovi dozdajšnji odborniki in zaupni moŝje pri sodniji zatoŝeni, bo med vsemi volilei postal grozen strah in velik nered in mi nemškutarji bomo lahko zmagovali. Zraven tega imamo mi nemčurji svojo lastno volitveno komisijo, ki bo ovrgla zaporedoma vse slovenska, nam nasprotna pooblastila, in bo dala veljati samo nemškutarskim pooblastilom; večina mora biti toraj na naši strani.“ Toda neškoliberalni ptički so se vjeli sami v zanjke, ktere so bili nastavili poštenim Slovincem. Slovenskih kmetov niso prestrašili, slovenskih moŝ niso mogli spraviti nemčurji ob zaupanje s svojimi krivičnimi toŝbami. Te toŝbe je deloma vrgla sodnija pod klop, deloma so jih morali nemškutarji vzeti sami nazaj in so se pred celim pametnim svetom strahovito osmešili. Zraven tega je cesarska vlada ovrgla te nepostavne volitve in zaukazala vnovič voliti; sodnajska preiskava je nadalje pokazala, da so nemškutarji ponarejali pooblastila in da so streŝaji nemških liberalcev zaradi tega že zatoŝeni. No, oče Malle, Vi podpredsednik prajzovskega šultereina, kaj bote pa zdaj pametnega iztuhtali, da bi se Vam tako nadležnih slovenskih kmetov znebili? Jelite, ko bi Vi in Vaš Hofman in Marjančnik mogli, pometali bi nas kar v kajho, vsaj za tiste 3 dni, ko se bojo vršile volitve; kaj ne? Pa zapomnite si stari pregovor: „kdor drugemu jamo koplje, sam v njo pade.“ — Več volilcev v celjski okolici.

Iz Brezul. Pri volilnem shodu 29. t. m. v Račah smo veliko podučljivega slišali. Govornikom smo iz sreca hvaleŝni; ŝeleti bi bilo, naj bi se večkrat podobni shodi vsaj vsako leto tukaj sklicali, ker le na tak naćin bode naše ljudstvo k narodni zavednosti prišlo. Slišali smo, da je nevednost najdraŝja reć na sveti. To smo si britko skusili v osebi našega ŝupana. Čeravno reva niti pisati in tudi celo nič nemški ne zna, hoće le biti posilinemec, liberalec. Sramoto nam je napravil, da je v okrajni za-

stop nemčurje volil; tudi obćni račun si da dobro skrpiti, kar je že bralcem „Slov. Gosp.“ itak znano; tukaj opomnim le eno: Hodil je po 5 pol papirja nalašć v mesto in rekel nekemu: danes sem hodil nalašć po 5 pol papirja v mesto, in si za to pot 1 fl. 50 kr. zaraćunim. Ťupanskega stola se drŝi kakor smola, pa menda ne bo dolgo, da se mu bo zvrnil. Sedaj pri volitvah za volilne moŝe ga moramo izbaćniti, in zvolili bomo poštene narodne moŝe, kteri bodo g. dr. Radaja in vis. blag. g. Goedelna v deŝelni zbor volili. Okrajna cesta od Rać čez Brezulo, Podovo nad ptujsko goro bi bila potrebna in napravili bomo petico na naša poslanca g. Radaja in g. Goedelna, ktera bodeta gotovo izvoljena, da nam potem v deŝelnem zboru pomagata, da se nam bo tukaj okrajna cesta napravila.

A. L.

Politićni ogled.

Avstrijske deŝele. Pomorstvo naše imelo je v Poli velike in sijajne manevre vprićo cesarja, zlasti ćudili so se urnim torpedo-ladjicam. — Italijani v Gorici so se tako dolgo ustavljali blagoslavljenju zastave slovenskega podpornega in delavskega druŝtva in stavili takšnih pogojev, da so Slovenci slavnost odloŝili. Primorski Slovenci so silno razburjeni radi takšne lahonske nestrpljivosti. — Moravski Slovani so pri volitvah sijajno zmagali; na kmetih so si priborili 23 poslancev, v mestih 13 (prej so imeli samo 2), v velikem posestvu 8; Nemci so silno potrti. V spodnji Avstriji so takrat nemški liberalci komaj zmagali, prihodnjić prodere gotovo še več konservativnih Nemcev. Sploh mnogo Nemcev uŝe je, katerim preseda većno psovanje na Slované pa nesramno ŝkiljenje prajzovsko. Sram jih je prusaćkih fraukfurtarc, ker hoćejo vendar le Avstrijanci ostati. — Na Ogerskem so sedaj volitve popolnem dokonćane, Tiszajevi liberalci ŝtejejo 234 poslancev, nasprotniki samo 179. — Na hrvatskem saboru v Zagrebu zahteva dr. Subotić već samostojnosti za Srbe v cerkvenih ŝolskih zadevah. — V Hercegovini so roparji napali patrolo, katero je vodil lajtnant Čulinić, oficir je mrtev, 2 vojaka ranjena, vsi izropani.

Vnanje drŝave. Kolera na Francoskem vedno huje razsaja. Iz Toulona je pobegnulo čez 30000 prebivalcev, vsaki dan umerje tam in Marseille po 20 ljudij za kolero; tudi na Italijansko je uŝe vdrla, v Veroni je duhoven umrl na tej strašnej bolezni. — Na Belgijskem so katolićani tudi pri volitvah za stareŝinstvo zmagali, freimaurerski jarem je otesen. — Nemški cesar Viljelm pride v kratkem v Gostinjske toplice v Salcburškem. — Srbskemu